

12. Az egyház

Az egyház a hűvök kázzáísságe, akik Jázus Krisztust Uruknak és Megváltójuknak vallják. Az "testamentom korában" nóp lelki utádaiként Isten minket is a világból hűvott ki. Imádkozásra, a kázzáísságvállalásra, az Ige meghallására, a r vacsora ánnepelésére, az egész emberiség szolgálatára és az evangélium egész világon való hirdetésére kázzáísságre egymással. Az egyház megbízatását Krisztustól - a testet áltátt lgtől - és a Szent-rájstól - az lgtől - kapta. Az egyház Isten családja: Ő általa elfogadott gyermekek, akik a megváltott szávetság szerint álnek. Az egyház Krisztus teste, a hit kázzáísságe, amelynek maga Krisztus a feje. Az egyház a menyasszony, akiért Krisztus meghalt, hogy megtisztítsa és megszentelje. Diadalmas visszatértekor dicsőséges egyházat állít maga elé, minden korok hűségeit, váron megváltottakat, akiken nincs szeplő vagy sámmárgözés, hanem szentek és feddhetetlenek. (1Máz 12:3; ApCsel 7:38; Ef 4:11-15; 3:8-11; Mt 28:19-20; 16:13-20; 18:18; Ef 2:19-22; 1:22-23; 5:23-27; Ko

Az idős ember haragra gerjedve sájtott botjával a sziklára, majd ájbál rácsapott, miközben ezt kiáltotta: "ÉHalljátok most, ti lázadók! Avagy e kösziklából fakasszunk-á náltak vizet?" (4Máz 20:10).

Forrás tárt fel a sziklából, ágy megkapta Izrael azt, amire szákságe volt. Ám Mázes bünt káívetett el, mert ágy beszélt, mintha ő adta volna a vizet, és nem a Sziklának tulajdon-totta az ájándékot. E büne miatt nem áphetett be az áget Fájldjére (lásd 4Máz 20:7-12).

Ez a Szikla Krisztus volt, az az alap, amelyre Isten állította nápot, mind egyéneleg, mind testileg. Ez a kóp az egész Szent-rájstban megtalálható.

Mázes utolsó beszédében - talán erre az esetre utalva - a szikla hasonlatával akarta bemutatni, milyen szilárd és megbízható Isten: "ÉMagasztaljátok Istenáket! Köszikla! Cselekedete tákálates, mert minden átia igazság! Hűsá Isten, és nem család; igaz és egyenes Ő" (5Máz 32:3-4).

Ávszázadokkal később Dávid szavai ugyanezt a gondolatot visszhangozták, hogy a Megváltó olyan, mint a köszikla: "ÉIstennál van szabadulásom és dicsőségem; az én erős kösziklám, az én menedékem Istenben van" (Zsolt 62:8).

Ásai is ezzel a kóppal mutatta be az eljövendő Messiást: "ÉÁm, Sionban egy káívet tettem le, egy prábakáívet szegletkáívet, erős alappal" (Ása 28:16).

Póter tanás-totta, hogy ez a jövendő I és Krisztusban teljesedett be, aki nem hátkáíznapi, hanem ááló, az emberek ugyan megvetett, de Istennál választott, becses kő" (1Pt 2:4). Pál azt mondta rála, hogy Ő az egyetlen biztos fundamentum: "ÉMás fundamentumot senki nem vethet azon ká-vál, amely vettetett, amely Jázus Krisztus" (1Kor 3:11). Utalt a sziklára, amelyre Mázes rástájtott. "ÉÁs mindnyájan egy lelki italt ittak, mert ittak a lelki kösziklából, amely káívala őket; e köszikla pedig Krisztus volt." (1Kor 10:4)

Jézus Krisztus is kázzvetlenül alkalmazta ezt a kápet, amikor kijelentette: "Ezen a kösziklájın ÁpÁ-tem fel az Án anyaszentegyházamat, Ás a pokol kapui sem vesznek rajta diadalmat" (Mt 16:18). A keresztÁny egyházzat ÁnmagÁjra, az Álő SziklÁjra alapozta.

SajÁt testÁt kellett felÁldoznia a vilÁjg bűnÁÁrt, ami a SziklÁjt sÁjtotta. Semmi sem győzheti le az Ájltala biztosÁ-tott szil alapon ÁllÁz egyházzat. E SziklÁjbÁ gyÁgyÁ-tÁz vÁ-z fakad a nÁpeknek (vÁ. Ez 47:1Á"12; Jn 7:37Á"38; Jel 22:1Á"5).

Milyen tÁrÁkeny, milyen gyenge volt az egyházz, amikor Krisztus ezt a kijelentÁst tette! MindÁssze nÁhÁjny megÁjradt, kÁtkedő, ÁjnelÁlt tanÁtvÁjnybÁ, egy pÁj asszonybÁ Ás az ingatag tÁmegböl Ájlt, amely azonnal szÁtsÁledt, am SziklÁt csapÁs Árte. Az egyházz azonban nem gyarlÁz emberi bÁlcsessÁgre Ás talÁlÁkonysÁjgra ÁpÁlt, hanem a SziklÁjÁjra. Az idő majd bebizonyÁ-tja: semmi sem pusztÁ-thatja el egyházzÁjt, Ás nem tÁrÁ-theti el kÁldetÁsÁtől, hog dicsőÁ-tse, Ás az embereket a MegvÁjtÁzhoz vezesse (vÁ. ApCsel 4:12Á"13, 20Á"33).

Á

Az "Egyházz" bibliai jelentÁse

A SzentÁrÁjban az egyházz szÁz a gÁrÁg ekklÁzia, amelynek jelentÁse "kikihÁ-vÁs". ÁltalÁjban ezt a kifejezÁst ha mindenÁle elrendelt ÁsszejÁvetelre, amire ÁsszehÁ-vtÁk az embereket.

A Septuaginta - a hÁber "szÁvetsÁg gÁrÁg fordÁ-tÁisa, amit Jézus korÁjban szÁles kÁrben hasznÁltak - az "Ez szÁval fordÁ-totta a hÁber "EzqÁhal"-t, ami ÁsszejÁvetelt, gyűlÁst, gyÁlekezetet jelent (5MÁz 9:10; 18:16; 1SÁj 17:1 Kir 8:14; 1KrÁn 13:2).[1]

Az ÁszszÁvetsÁg mÁg tÁjgabb Ártelemben hasznÁlta ezt a kifejezÁst. FigyeljÁk meg, hogyan fordul elő az ekklÁzia (gyÁlekezet, egyházz) szÁz az ÁszszÁvetsÁgben! (1) KÁlÁjn helyen istentiszteletra Ásszegyűlt hÁvők (1Kor 11:18; 14:1 28); (2) egy helyen Álő hÁvők (1Kor 16:1; Gal 1:2; 1Thessz 2:14);(3) hÁvők csoportja valakinek az otthonÁjban (1Kor 16:19; Kol 4:15; Fil 2); (4) gyÁlekezetek csoportja egy adott fÁldrajzi terÁleten (ApCsel 9:31);[2] (5) hÁvők teljes kÁzÁssÁge az egÁsz vilÁjgon (Mt 16:18; 1Kor 10:32; 12:28; vÁ. Ef 4:11Á"16); (6) a húsÁges mennyei Ás fÁldi teremtmÁnyek ÁsszessÁge (Ef 1:20Á"22; vÁ. Fil 2:9Á"11).

Á

Az egyházz termÁszete

A Biblia Ágy mutatja be az egyházzat, mint amit Isten alapÁ-tott, Ás "Isten anyaszentegyházÁjnak", "Isten gyÁlekeze nevezi (ApCsel 20:28; 1Kor 1:2). Jézus isteni tekintÁlyel ruhÁzta fel (Mt 18:17-18). Ágy ÁrthetjÁk meg a keresztÁny egyházz termÁszetÁt, ha megnÁzzÁk ÁszszÁvetsÁgi gyÁkerei Ás azt a szÁjmos hasonlatot, amit az ÁszszÁvetsÁ rÁj.

A keresztény egyház gyökerei. Az "szárvetső" úgy mutatja be az egyházat, mint Isten népének szervezett gyülekezetét. A kezdetektől fogva az istenfő családok, adám, Sőt, Nác, Sám és Ábrahám leszármazottai igazságot. E családokat, ahol az apa által tette be a papi tisztet, kisgyülekezeteknek is tekinthetjük. Ábrahámnak Isten gazdag ajándékot adott, ami által Istennek ez a háza népe fokozatosan népekké fejlődött. Izrael káldetése egyszerűen az Ábrahámnak adott feladat folytatása volt; minden nemzet számára ajándékot (1Móz 12:1-3) szerezte be bemutatni a világnak.

Az Egyiptomból kivezetett népet a Biblia így nevezi: "a gyülekezet... a pusztában" (ApCsel 7:38). Tagjait Isten így tekintette: "papok birodalma és szent nép" (2Móz 19:6), Isten szent népe (5Móz 28:9; v. 3Móz 26:12), egyháza.

Isten Palesztinában, a világ fő kulturális pontjában helyezte el őket, három nagykontinens: Európa, Ázsia és Afrika találkozási pontján. Az volt a terve, hogy itt a zsidók máris népek "szolgái" legyenek, azaz kizvettségek háváisját népeknek, amely így, mint Isten népének jobb tagja, csatlakozhat hozzájuk. Ráírd, Isten kihívta őket, hogy behívják a népeket (Ámós 56:7). Az volt a vágya, hogy Izrael által létrehozza a Földön a legnagyobb egyházat - olyan gyülekezetet, ahová a világ minden népének képviselői fesszegyűlnek az igaz Istent imádni, rála hallani, majd visszatérni saját népükhez az ádvízsőg zenetével.

Annak ellenére, hogy Isten folyamatosan gondot viselt népre, Izrael bálványimádságsba keveredett, elkáldt a káldtől, nemzeti ántudat és gőg, ánzás jellemezte magatartását. Isten népe nem áltt be káldtől.

Jézusban Izrael vázválasztáshoz érkezett. Isten népe olyan Messiást várta, aki megszabadítja népet, nem pedig olyat, aki saját magát szabadítja meg őket. A kereszténnyel való lett Izrael lelki csődje. Krisztus megfeszítésével káldő bizonyítását adták belső romlottságuknak. "Nem királyunk van, hanem császárunk!" (Ezzel a felkiáltással utasították el, hogy Isten uralkodjon felettük).

A kereszténnyel ellentétben káldtől tetőzt: az egyik a vőtra tőrt egyház, az, amely annyira csak ánnag forgott, hogy vakon ment el áppen amellest, aki létrehívta; a másik pedig Krisztus, aki az emberek iránti szeretetből a helyettük való pusztulást vállalta, hogy ártók áletet adjon nekik.

A kereszt Krisztus káldtől népe vőgő, Krisztus feltámadása pedig a keresztény egyház káldtől népe kezdetét jelentette: a Krisztus re általi ádvízsőg evangéliumának hirdetését. Káldtől népet veszítve, a zsidóság egy csupán a tőbbi káldtől, tőbbé nem Isten egyháza. Helyettük Isten ő népet, ő egyházat alapított, amely tovább a tőle kapott káldtől a világban (Mt 21:41, 43).

Az őszárvetsőgi egyház szoros kapcsolatban áll az 3. századi Izrael hitkázásőgővel.[3] Zsidókból és pogányokból és a Jézus Krisztusban hívő keresztények alkotják. Tehát az igazi Izrael soraiba tartoznak mindazok, akik elfogadják Krisztust (Iájd Gal 3:26-29). Pál a káldtől népe ő, szerves kapcsolatát kő fa népevel szemlélteti - a szőlő olajfa Izraelt és a pogányokat jelképezi. A zsidók, akik nem fogadják el Krisztust, máj nem számának tőbbé Isten gyermekeinek (Rám 9:6-8). A szőlő olajfájra letéttek ágak jelképezik őket, de a Krisztust elfogadó zsidók megmaradnak a fán.

A Krisztust elfogadó pogányokat Pál a szelíd olajfaiba beoltott vad állatokkal jelképezi (Róm 11:17-25). Arra tanította a pogányokat, hogy keresztények lettek, hogy tiszteljék az Isten kiválasztott eszközeitől kapott örökséget: "Ha a szent, az állatok is azok. Ha pedig némely állatok kitartottak, te pedig vadolajfa lédre beoltattad azokat, akkor az olajfa gyökerének és zsárvájának; ne kevélykedj az állatok ellenében: ha pedig kevélykedel, nem te hordod a gyökert, hanem a gyökér tartja" (Róm 11:16-18).

Az ójszövetségi egyház jelentős mértékben eltér az újszövetségitől. Az apostoli egyház Izrael népétől fűggenkénti szervezet lett. A tálépte a nemzeti határokat, és ez egyetemes jelleget adott az egyháznak. Nemzeti egyházba missziós egyházba lett, és a létézésnek célja az volt, hogy végrehajtsa Isten eredeti tervét, amelyet alapítája, Jézus Krisztus isteni parancsban b megfogalmazott. "Tegyetek tanítványok minden népet." (Mt 28)

Az egyház bemutatása kézálló hasonlatokkal. Az ójszövetségi egyház hasonlatokkal tártató bemutatása rávilágít az egyház természetére.

1. Az egyház mint test. A test hasonlata az egyház egységét és az egész test, minden tag működési kapcsolatát hangsúlyozza. A kereszt megkötet minden hőt Istennel... egy testben" (Ef 2:16). A Szentlélek által "mindnyá testet kereszteltünk meg" (1Kor 12:13). Az egyház nem kevesebb, mint Krisztus teste (Ef 1:23). Ez az a szervezet, amely által Krisztus saját teljességében részesít. A hők az ő testnek tagjai (Ef 5:30). Kévetkezésképp hatalmukkal kegyelme által ad lelki életet minden igaz hőknek. Krisztus "ézeje a testnek" (Kol 1:18), "ézeje az egyháznak" (Ef 5:23)

Isten nagy szeretetéből egyházi teste minden tagjának legalább egy lelki ajándékot adott, ami képes teszi egy font feladat elgésére. Az emberi testben is minden szerv működése fontos, és az egyház kéldetéseknek sikeres végése is attá, hogy hogyan működik minden tag, aki lelki ajándékokban részesít. Mit a test szv-n élk? mennyivel kevesebbet tud elgezni szem vagy láb élk? Ha a tagok nem kamatoztatják ajándékaikat, az egyház halott, vak vagy legalábbis rokkant lesz. Am ezek a rendkél, Istentől rendelt ajándékok mógsem ncák (lásd kényv 16. fejezet).

2. Az egyház mint templom. Az egyház "Isten építete", "Isten temploma", amelyben a Szentlélek lakozik. Jézus az alapja, "szegletköve" (1Kor 3:9-16; Ef 2:20). Ez a templom nem holt szerkezet, mert erőteljesen fejlődik. Mivel Krisztus az "éző kö", Páter azt mondta a hívőknek, "ézi magatok is, mint kök, építetek fel lelki házzát" (1Pt 2:4-5)

Az építet meg nem készít el. Folyamatosan j, kök kéveket illesztenek a templomhoz, "ézikiben ti is egytt Isten hajlókává; a Lélek által" (Ef 2:22). Pál biztatja a hőköt, használják a legjobb építőanyagokat a templomhoz, kiállja az életet napjának tűzpróbáját (1Kor 3:12-15).

A templom hasonlata hangsúlyozza mind a helyi gyékezet, mind az egyház egészének szentségét. Isten temploma szent, mondta Pál. "Ha valaki az Isten templomát megrontja, megrontja azt az Isten..." (1Kor 3:17/a). Az egyház természetével ellentétes a hitetlenekkel val szoros szövetés, amit kélnie kell, jegyezte meg Pál. "Mert mi szövetés van igazágnak és hamisságnak?... Vagy mi egyése Isten templomának bálványokkal?" (2Kor 6:14-16) (Tanácsa egyaránt vonatkozik az ézleti és a házassági kapcsolatra.) Nagy tiszteletnek kell kéveznie az egyházat, mert Isten is rendkél nagy becsben tartja.

3. Az egyház mint menyasszony. Az egyház mint menyasszony, az Ásr pedig mint vőlegény jelenik meg itt. Az Ásr Ánnepélyesen fogadta: "Éljegyezzek tőged magamnak Árrékre, Áspedig igazsággal Ás Á-télettel, kegyelemmel és irgalommal jegyezzek el" (HÁs 2:18). Ismételt megerősítése: "Én fíjetekek Á lettem náktek" (Jer 3:14).

Pál ugyanezt a képet használta: "mint szeplőtlen szűz" Állalalak "Krisztus el" (2Kor 11:2). Krisztus szeretete az egyház iránt olyan mály Ás erős, hogy "Án-magát adta az Árt" (Ef 5:25). Az Árt hozta meg az Áldozatot, "Áhogy az megszentelje, megtisztá-tvín a v-eknek feredőjével, az ige Ál" (Ef 5:26).

Isten Igéje igazságjának megszentelő hatása (Jn 17:17) Ás a keresztség megtisztá-tása Ál Krisztus meg tudja tisztá az egyház tagjait, elveszi szennyes ruháikat, majd felítéti őket tákéletes igazságjának palástjába. Áy fel tudja kászá-teni az egyházat, hogy az menyasszonya legyen - "Áhogy majd Án-maga elbe Állá-tsa dicsősÁgben az egyház, hogy azon ne legyen szeplő vagy sármárgzÁs, vagy valami afféle; hanem hogy legyen szent Ás feddhetetlen" (Ef 5:27). Az egyház egészen Krisztus visszajíveteléig nem láthatá teljes dicsősÁgben Ás ragyogásában.

4. Az egyház mint mennyei Jeruzsálem. A Szent-rás Jeruzsálem városát Sionnak nevezi. Ott lakozik Isten a nápával (Zsolt 9:12); Sionbájn a szabad-tás (Zsolt 14:7; 53:7). Istennek az volt a terve, hogy ez a város legyen "Áz egész Ász Fíd Árme" (Zsolt 48:3).

Az ÁššvetsÁg az egyházat "Ámennyei Jeruzsálemnek" tekinti, ami a fídi Jeruzsálem pájra (Gal 4:26 - Áj prot. ford. Lakáinak országá "Áza mennyekben van" (Fil 3:20). Ők "Áz Á-gáretnek gyermekei", "Álélek szerint" szűlettek, akik Á Krisztustá kapott szabadságukat (Gal 4:28-29; 5:1). E város polgárai májr nem szolgáorban Álnek, hogy "Áza tívrvÁ Ál" akarjanak "Ámegigazulni" (Gal 4:22, 26, 31; 5:4). "Áz Álélek Ál hitböl" vÁjrták "Áz igazság remánysÁgÁt" hogy Krisztus JÁzusban "Áza szeretet Ál munkÁlkodá hit" az, amivel polgárijogot nyernek (Gal 5:5-6). E dicsősÁges társaság tagjai Sion hegyéhez jÁjultak, "Áz Ás az Álő Istennek városához, a mennyei Jeruzsálemhez, Ás az angyalok ezreihez, az elsősÁlÁtték seregÁhez Ás egyházához, akik be vannak Á-rva a mennyekben" (Zsid 12:22-23).

Á

5. Az egyház mint család. Az egyházat a Mennyei Ás a FíldÁjn családnak tekintik (Ef 3:15). KÁt hasonlattal Á-rja le a Biblia, hogyan csatlakoznak az emberek e családhoz: Árrákbe fogadás rávÁn (RÁm 8:14-16; Ef 1:4-6) Ás Ájjs Ál (Jn 3:8). Az Ájjonnan megkereszteltek a Krisztusba vetett hit Ál nem szolgák tívbbé, hanem a mennyei Atya gyermekei (Gal 3:26-4:7), akik Áj szÁvetsÁg szerint Álnek. Májr Isten háza nápÁhez tartoznak (Ef 2:19 - Áj prot. ford.).

Istent a családjának tagjai "Átyának" szÁl-tjÁk (Gal 4:6), egymÁshoz pedig testvéreként viszonyulnak (Jak 2:15; 1:8:11; RÁm 16:1). Pál sokakat bevitt a gyÁlekezet kÁzÁssÁgbe, ez Árt lelki atyÁnak tekintette magát, "Áz evangÁ Ál Án vagyok a ti atyÁtok a Krisztus JÁzusban" (1Kor 4:15; Áj prot. ford.). "Áz Szerelmes gyermekeinek" nevezi azokat, akik Álta kerÁltek a gyÁlekezetbe (1Kor 4:14; vÁ. Ef 5:1).

Az egyháznak mint családnak, egyik fontos jellemzője a kÁzÁssÁg. A keresztség kÁzÁssÁg (gÁrÁgÁl: koinónia)

nem egyszerűen tájrsasági Áclet, hanem kÁzÁzÁssÁgvÁllalÁjs az evangÁliummal (Fil 1:5). Őszinte kapcsolat az Atya Iste FiÁjval Ács a SzentlÁlelkel (1Jn 1:3; 1Kor 1:9; 2Kor 13:13), valamint a hÁ-vökkal (1Jn 1:3, 7). A tagok tehát kÁcszsÁgeser nyÁjtanak â€žtestvÁcri jobbot" (Gal 2:9) mindazoknak, akik a csalÁjd tagjai lesznek.

A csalÁjd hasonlata gondoskodÁ³ gyÁlekezetre utal, â€žahol az embereket szeretik Ács elismerik. Olyan hely ez, ahol az emberek tudÁjk, szÁksÁgÁk van egymÁsra; ahol a tÁlentuokat fejlesztik; ahol mindenki nÁlvekszik hitben, Ács beteljesÁl." [4]MagÁban foglalja mÁg a felelössÁgvÁllalÁjst, a lelki szÁlök irÁnti tiszteletet, a lelki testvÁrek vÁdelmÁ VÁgÁl azt is jelenti, hogy minden tag olyan szeretettel viseltetik a tÁlbi irÁnt, amelyböl őszinte, erős-tő, tÁmogatÁ³ húsÁ fakad.

A gyÁlekezet nagy csalÁjdjÁban az egymÁstÁ³ termÁcszetben Ács beÁll-tottsÁjban nagyon is kÁlÁnbÁz szemÁcs boldog kÁzÁssÁgben Ácnek, Ács tÁmogatÁjk egymÁst. A gyÁlekezet tagjai megtanulnak egymÁsban Ácni, ekÁzbe azonban nem veszÁtik el saját egyÁnisÁgÁket.

6. Az egyhÁjz mint az igazsÁjg oszlopa Ács erössÁge. â€žAz Ácölő Istennek egyhÁjza az igazsÁjgnak oszlopa Ács erössÁc (3:15) Az egyhÁjz az igazsÁjg letÁtemÁnyese Ács erössÁge, ami vÁdelmezi ellensÁgei tÁmadÁsÁjtÁ³. Az igazsÁjg a erőtjeljes, Ács nem merev. Ha tagjai azt Áll-tÁjk, hogy Áj vilÁgossÁgot kaptak - Áj tantÁtelt ismertek fel, vagy a SzentÁ-rÁ Áj magyarÁzatÁjval Állnak elö -, a tapasztalt tagoknak a SzentÁ-rÁjs mÁrcÁjÁnÁc kell megvizsgÁlni az Áj tanÁ-tÁjst (1 Áj 8:20). Ha az Áj vilÁgossÁjg megfelel ennek a mÁrcÁcnek, akkor az egyhÁjznak el kell fogadnia, ha nem, akkor el kell vetnie azt. Minden tag hajljon meg e bibliai Á-tÁclet elö, mert â€ža megmaradÁjs... a sok tanÁcsos Ájtal van" (PÁld 11:14).

Az igazsÁjg terjesztÁcse, azaz tanÁi Ájtal az egyhÁjz â€ža vilÁjg vilÁgossÁjga", â€žhegyen ÁcpÁ-tett vÁiros" lesz, ami â€ž el"; a tagok â€ža fÁldnek savai" lesznek (Mt 5:13â€ž15).

7. Az egyhÁjz mint hadsereg - kÁzdő Ács győzelmes. A fÁldÁjn az egyhÁjz olyan, mint a hadban Áll³ sereg. Isten elhÁ-vta, hogy kÁzdjÁjn a lelki sÁtÁcsÁc ellen. â€žMert nem vÁc Ács test ellen van nÁc kÁnk tusakodÁjsunk, hanem fejedelemsÁcgek ellen, a hatalmassÁgok ellen, ez Áclet sÁtÁcsÁcnek vilÁjgbÁ-rÁ³i ellen, a gonoszsÁjg lelkei ellen, am a magassÁjgban vannak." (Ef 6:12) FeltÁtlenÁl fontos, hogy a keresztÁcnyek felvegyÁc â€žaz Istennek minden fegyverze hogy ellenÁjllhassanak â€žama gonosz napon, Ács mindeneket elvÁcgezvÁc" megÁjllhassanak (Ef 6:13).

Az ÁcvszÁjadok sorÁjn az egyhÁjznak harcolnia kellett mind belső, mind kÁlső ellensÁcgeivel szemben (lÁjds ApCsel 20:29â€ž30; 1Tim 4:1). Jelentős mÁrtÁcokban elörehaladt, sokszor győzelmet aratott, de mÁg nem nevezhető diadalmas egyhÁjznak. Sajnos mÁg mindig nagy hiÁnyossÁjgai vannak. JÁczus mÁjsik hasonlattal adott magyarÁjzatot az egyhÁjzon belÁli tÁkÁcletlensÁcgre. â€žHasonlatos a mennyeknek orszÁjga az emberhez, aki az ő fÁldÁcbe jÁ³ magot vetett; de am az emberek alusznak vala, eljöve az ő ellensÁcge, Ács konkolyt vete a bÁza kÁzÁc, Ács elmÁcne." (Mt 13:24â€ž25) A szol akartÁjk hÁzni a konkolyt, de a gazda figyelmeztette őket: â€žamikor Ájsszeszeditek a konkolyt, azzal egyÁtt netaÁjn a bÁzÁj is kiszaggatÁjtok. HagyjÁjtok, hogy egyÁtt nőjÁjn mind a kettő az aratÁjsig" (Mt 13:29â€ž30).

A konkoly Ács a bÁza egyÁtt nÁlvekedett a mezőn. Isten az egyhÁjzhoz vezeti a megtÁrt embereket, SÁjtÁjn pedig bevisz a megtÁretleneket. E kÁc csoport hat az egÁcsz testre - az egyik a tisztasÁjgÁrt munkÁjlkodik, a mÁjsik pedig rombol. EgÁcszen az aratÁjsig, a mÁjsodik adventig tart kÁzÁttÁk a kÁzdelem - az egyhÁjzon belÁl. Az egyhÁjz kÁlső harca sem Árt mÁg vÁcget. MegprÁbÁltatÁjs Ács kÁzdelem Ájll elötte. SÁjtÁjn haraggal tÁmad Isten egyhÁjzÁjra, hiszen tud hogy csak rÁvid ideje van (Jel 12:12, 17). â€žNyomorÁsÁjgos idő lesz, amilyen nem volt attÁ³ fogva, hogy nÁc kezdett lenni mind ez ideig." (DÁjn 12:1) Krisztus azonban kÁzbelÁc húsÁcges nÁcpe vÁdelmÁcben, Ács mindenki â€žmegszabadul..

beárva találhatók a könyvekben" (Dániel 12:1). Jézus megáldáskor: "Aki mindvégig állhatatos marad, az idvezül" (Mt 24:13).

Krisztus visszatérésekor emelkedik fel a győzedelmes egyház. Jézus akkor tudja majd felmaga elállítani "az idvezülést", minden kor hűségeseit, vártán megváltott népet, "azért, hogy azon ne legyen seplő vagy sármányos vagy valami afféle; hanem hogy legyen szent és feddhetetlen" (Ef 5:27).

A Ijthatás a Ijthatatlan egyház. A Ijthatás a Ijthatatlan kifejezésnek az a szerepe, hogy segítse a tsággal megkálálást az isten szolgálatára a földi egyházakat. Az eddig felsorolt hasonlatok kálálást nem a Ijthatás egyházra vonatkoznak.

1. A Ijthatás egyház. A Ijthatás egyház az Isten szolgálatára szervezett egyház. Eleget tesz Krisztustól kapott fontos megbízatásának, elviszi az evangéliumot a világnak (Mt 28:18-20), és felkészteti az embereket az Őr dicsőségre visszavertelésre (1Thessz 5:23; Ef 5:27).

Krisztus választott tanúbizonyítóként világosságot győjt a világban, és szolgál, amint a Mester tette; hirdeti az evangéliumot a szegényeknek, meggyógyítja a megtört szűveket, szabadulást hirdet a foglyoknak, a vakok szemét megnyitja, szabadon bocsátja az elnyomottakat, hirdeti az Őr kedves esztendejét (Lk 4:18-19).

2. A Ijthatatlan egyház. Az egész földön Isten minden gyermeke alkotja a Ijthatatlan egyházat, amit egyetemes egyháznak is neveznek. Beletartoznak a Ijthatás egyház hívői és még sokan, akik ugyan nem tartoznak egy egyházi szervezethez, de kálvetik a Krisztustól kapott világosságot (Jn 1:9). Ebbe a csoportba tartoznak azok, akiknek sosem volt lehetőségük megismerni a Jézus Krisztusról származó igazságot, de engedtek a Szentléleknek, és "éztárszt" a Ijthatatlan egyházat (Róm 2:14).

A Ijthatatlan egyház Ite arra utal, hogy Isten imádata a legnemesebb lételemben lelki dolog. "Az igazi imádás a Ite, és az igazságban imádját az Atyát: mert az Atya is ilyeneket keres az Ő imádásul" (Jn 4:23) - mondta Jézus. Az igazi imádat lelki természetű miatt az emberek nem képesek pontosan eldönteni, hogy ki a Ite Isten egyházának, és ki nem.

Isten a Szentlélek által vezeti népet a Ijthatatlan egyházba a Ijthatás egyházba. "Mégis juhaim is vannak néken amelyek nem ebből az akolból valók; azokat is elő kell hoznom, és hallgatnak majd az Őn szára; és Istenen egy akol egy pásztor." (Jn 10:16)

Csak a Ijthatás egyházban tapasztalhatják teljes mértékben Isten igazságát, szeretetét és kálást, mert a Ijthatás egyháznak adta a tagokat, a testileg és egyéni egyaránt áptől lelki ajándékokat (Ef 4:4-16). Amint megtört, Isten kapcsolatba hozta a Ijthatás egyházával, majd pedig azt a feladatot adta neki, hogy egyházat missziómunkát vezesse (ApCsel 9:10-22). Áppen -gy ma is az a szándék, hogy népet elvezesse a Ijthatás egyházat az Isten parancsolataival a hűség és Jézus hite jellemez. Erre az Őrt van szakság, hogy részt vehessenek Isten földi életében (Jel 14:12; 18:4; Mt 24:14; Ijds móg e könyv 12. fejezetét).

A láthatatlan egyház fogalmába beletartozik a mennyei Acs földi egyház is (Ef 1:22-23), valamint az Azzal azonos a rejtőzködő egyház (Jel 12:6, 14).

A

Az egyház szervezete

Krisztus parancsa, hogy vigyük el az evangéliumot az egész világra, azoknak a lelki táplálásra is vonatkozik, akik már elfogadták az evangéliumot. Az új tagokat meg kell alapozni a hitben, Acs meg kell tanítani őket arra, hogy a missziómunkában használják Istentől kapott talentumaikat Acs ajándékaikat. "Isten nem a zűrzavarnak... Istene", hanem azt akarja, hogy "minden illendően Acs rendben tartson" (1Kor 14:33,40 - új prot. ford.). "Ezért ez a szervezet egyszerű, de eredményes legyen az egyház szervezete.

A szervezet jellege. Vizsgáljuk meg a gyülekezeti tagság Acs szervezet körében!

1. Gyülekezeti tagság. A hívők az új szövetség hitkövetésének tagjai lesznek, ha bizonyos feltételeknek eleget tesznek. A tagsághoz tartozik, hogy új alapokon új kapcsolat alakítsa ki a földi emberrel, az Ajlammal Acs Istennel.

a) A tagság feltételei. Akik az új egyház tagjai kívánják lenni, azoknak el kell fogadniuk Jézus Krisztust mint Urakat Acs Megváltókat, meg kell térniük bűneikből, Acs meg kell keresztesedniük (ApCsel 2:36-41; v. 4:10-12). Acs el kell fogadniuk Krisztus parancsát, hogy tanítanak másokat mindazok megtartására, amiket az új megfogadott (lásd Mt 28:20).

b) Egyenlőség Acs szolgálata. "Érti pedig mindnyájan testvérek vagytok", Acs "Érti a nagyobb kizárások, legyen a t (Mt 23:8, 11). E Jézusi szavak szerint a tagoknak az egyenlőség alapján kell egymáshoz viszonyulniuk. Ugyanakkor fontos tisztában lenniük azzal, hogy Krisztus példájának követése a többieknek való szolgálatot is jelenti. Az embereket a Mesterhez kell vezetniük.

c) A hívők egyetemes papsága. Amikor Krisztus a mennyei szentélyben végzi szolgálatait, a lelvi papság szerepe végzet. Az egyház most "Érti papság" lett (1Pt 2:5). "Érti pedig végzetett nemzetiség, királyi papság, szent megtartásra való nép vagytok, hogy hirdessétek annak hatalmas dolgait, aki a szentekből az Ő csodálatos világgosságra hívte el titeket." (1Pt 2:9)

Ez az új rend, a minden hívő egyetemes papsága nem hatalmazza fel a tagokat, hogy saját kedvük szerint gondolkodjanak, higgyenek Acs tanításnak, mert számára tartoznak az egyház testletének. Ez azt jelenti, hogy minden tag felelősséggel tartozik szolgálni másokat Isten nevében, Acs kizárhatatlanul, emberi kizárhatatlanul járulhat az új el. Ez a rend hangsúlyozza a gyülekezeti tagok egymáshoz való felelősséget, valamint felelőtlenséget. E papság nem támaszt minőségi követelményeket a klérus Acs a laikus tagok felé, noha a szerepek tevékenysége kizárhatatlanul követi.

d) Engedelmisség Istennek és az Ájllamnak. A Biblia elismeri, hogy Isten keze van az Ájllam alap-tájsájban, ezért meghagyja a há-vőknek, hogy tiszteljék a polgári hatóságokat, és engedelmeskedjenek azoknak. A hatalom birtokosa "Isten szolgája, bosszúáll a haragra annak, aki gonoszt cselekszik". Ezért a gyülekezeti tagok adják meg mindenkinek, amivel tartoznak, az adóval, az adó; akinek a vájmmal, a vájmot; akinek a fálelemmel, a fálelme akinek a tisztességgel, a tisztességet" (Róm 13:4, 7).

Az Ájllamhoz való viszonyukban a tagokat Krisztus elve vezérli. "Adjátok meg azót, ami a császáré, a császáré, ami az Istené, az Istennek" (Mt 22:21). De ha az Ájllam az isteni parancssal ellenkező dolgot követelne, a há-vők elsősorban Istennek tartoznak engedelmisséggel. "Istennek kell inkább engedni, hogy nem az embereknek." (ApCsel 5:29)

2. Az egyhájszervezet fő feladata. Az egyhájszervezete azért jött létre, hogy Isten tervének eleget tóve, Isten dicsőséget szerezzen az Istennel. Csak a Ihatás egyhájszervezete biztosíthatja a legfontosabb feladat elvégzését, ami e cél eléréséhez alapvetően fontos.

a) Istentisztelet és buzdítás. A tisztelet elem során az egyhájszervezet mindig is isteni eszközt volt, ahol a há-vők a Teremtő imádatára gyűltek össze szombaton. Krisztus és az apostolok ezt az istentiszteleti rendet követelték, a Szent-rés pedig arra buzdítja a mai há-vőket is, hogy el ne hagyják a maguk gyülekezését, "hanem inkább egymást annyival inkább imádjátok, hogy ama nap közelget" (Zsid 10:25; v. 3:13). A gyülekezeti istentisztelet felfrissíti, bőségesen, a tisztelettel el a há-vőt.

b) Keresztény közösség. A gyülekezet teljesen kielégíti a tagok közösségi iránti alapvető igényét. Az evangélium közösséggel jár (Iájd Fil 1:5 - Áj prot. ford.) minden más viszonyt felülmél, mert bensőséges kapcsolatot biztosít Istennek és az azonos hitet vallókkal (1Jn 1:3, 6-7).

c) A Szent-rés tanítása. Krisztus az egyhájszervezetnek adta a mennyek országának kulcsait" (Mt 16:19). A kulcsok Krisztus szavai - a Biblia minden ígérete. Pontosabban fogalmazva, idetartozik a tudomány kulcsa" (Lk 11:52), ami arra vonatkozik, hogyan juthatunk be Isten országába. Jézus szava a kulcs és a let mindazoknak, akik befogadják (Jn 6:63), mert a rök letet hoz (Jn 6:68).[5]

Ha az egyhájszervezet a Biblia igazságait hirdeti, az a dvek és kulcsai az oldás és a hatalmával rendelkeznek, kinyit és bezárják a Menny ajtajait, hiszen azokat az ismertetik, amelyek alapján az embereket befogadják vagy elutasítják, azaz a dvek vagy elvesznek. Tehát az egyhájszervezetben az evangélium hirdetése vagy a let illatja vagy a halál illatja halálra" (2Kor 2:16).

Jézus tudta, milyen fontos "minden ígéretem" "Istennek, amely Istennek szíjjáiból szírmazik" (Mt 4:4). Az egyhájszervezet csak a legfontosabbat kapott megadásának, hogy tanítsák a népeket megtartani "mindazt, amit én parancsoltam nekem" (Mt 28:20).

d) Az Isten által elrendelt szertartások végzése. Az egyház az Isten eszköze a keresztség - az egyházban valahányszor belépő új szertartás (lásd e kényv 14. fejezetét) -, valamint a barmosás és az árvacsora (lásd e kényv 15. fejezetét) szertartásainak végzése.

e) Az evangélium hirdése az egész világon. Az egyházi szervezet célja a missziószolgálat, hogy végrehajtsa azt a feladatot, amit Izrael elmulasztott. Ahogy a Mester letéből is látható, az a legnagyobb szolgálat, amit az egyház a világban véggezhet, hogy a Szentlélek általi keresztségéből nyert erővel, teljes elkötelezettséggel hirdesse az evangéliumot "minden népnek" (Mt 24:14).

E misszióknak része, hogy a Krisztus visszatérésére való felkészülés zenetét hirdesse az egyháznak (1Kor 2Pt 3:14; Jel 3:14-22; 14:5) és az egész emberiségnek (Jel 14:6-12; 18:4).

Az egyház vezetése

Jézus Mennybe menetele után az egyház vezetése az apostolok kezében volt. Első szervezeti tettek az volt, hogy a tbbi há-vövel tanácskozva, Jédás helyett más apostolt választottak (ApCsel 1:15-26).

Amint az egyház névelkedett, az apostolok felismerték, lehetetlen egyszerre hirdetni az evangéliumot és törödni az egyház feldi ágyeivel is. Ezért az egyház gyakorlati ágyeit rábátzták há emberre, akit az egyház jelölt ki. Kálánságot tettek ugyan az igehirdés szolgálat és az asztalok káláli szolgálat kálátt (ApCsel 6:1-4), de igyekeztek kálánsítani a klórust a laikus tagságtól az egyház missziójának végzésében. Sőt, a háot kiválat fálá kálá kálá kálá, Istvánt és Filepet a nagy erejú pródikációjáról és evangélizálásjáról ismerték (ApCsel 7. fejezet).

A szervezés kálávetkező lépését az tette szakságessé, hogy az egyház májr ázsiába és Eurpába is eljutott gyálekezetet alapítottak, és véneket szenteltek fel gyálekezetenként, hogy ezzel biztosítsák a vezetése állandóságit (ApCsel 14:23).

Nagyobb válság kialakulásakor az órintett felek ismertették állásponkjukat az egész egyházat képviselő apostolok vének gyúlése, zsinata előtt. E zsinat dántéseit Isten szavaként fogadták el, és kálátelezőnek tartották minden fálá számára (ApCsel 15:1-29). Ez az eset pálda arra, hogy ha az egész egyházat órintó kárdósról van szó, a helyi gyálekezetnél sokkal szélesebb káláru tanácskozásra és tekintélyre van szükség. Ebben az esetben a zsinat dánt minden órintett fálá képviselőnek egyetértéséből jálátt (ApCsel 15:22, 25).

Az ájszálávetéség világosan kifejezi, hogy székség szerint, Isten mindig ad ótmutatót műve vezetőinek. Isten irányát az egyházzal való egyetértés által olyan egyházi vezetést biztosított, aminek a páldájait kálávetve az egyház ma védelmet élvezhet a hitehagyás ellen, és segátséggel eleget tehet a nagy megbáztatásnak.

Á

Az egyházvezetés bibliai elvei

1. Krisztus az egyház feje. Krisztus elsősorban kárhoztatás miatt az egyház feje. Amiérta legyőzte a kereszten Sántát, neki átadott minden hatalom Mennyeen és Földön" (Mt 28:18). Isten átadta mindenkinek vetett az Ő Isteni alján, és mindenkinek fűtött az anyaszentegyháznak fejévé" (Ef 1:22; v. Fil 2:10-11). Ezért Ő átadta uraknak Ura és Király" (Jel 17:14).

Krisztus azért is feje az egyháznak, mert az egyház az Ő teste (Ef 1:23; Kol 1:18). A hűvök átadta Ő testének tagjai... az Ő testéből és az Ő csontjaiból" (Ef 5:30). Belső kapcsolatban kell állni vele, mert az egyház átadta kapcsolata kárhoztatás" tőle átadta és egybeszerkesztve, nekedik" (Kol 2:19).

2. Az egyház minden hatalma Krisztustól ered. Krisztus által mutatta be hatalmát, hogy I. megalapította a keresztyén egyházat (Mt 16:18), II. elrendelte azokat a szertartásokat, amelyeket az egyháznak átadnia kell (Mt 26:26-30; 28:19-20; 1Kor 11:23-29; Jn 13:1-17), III. isteni hatalommal ruházta fel az egyházat, hogy az Ő nevében (Mt 16:19; 18:15-18; Jn 20:21-23), IV. elküldte a Szentleket, hogy az Ő hatalmával irányítsa az egyházat (Jn 15:26; 16:13-15), V. ajánlásokot adott az egyháznak, hogy felkészüljön a kárhoztatás tagokat - az apostolokat, prófétákat, evangélistákat, pásztorokat és tanítványokat - a szolgálatra és átadta Krisztus testének átadására", má-g mindannyi hit egyházra, átadta Krisztus teljességével átadta kornak mártókat" (Ef 4:7-13).

3. A Szent-írás hordozza Krisztus hatalmát. Krisztus a Szentlekek által irányítja az egyházat, de Isten Igéje az az egyetlen alapot, aminek alapján működik az egyház. Minden tag engedelmességgel tartozik, mert teljes átadással ez a társaság. Minden emberi hagyomány, szokás és kultúra a Szent-írás tekintélye alatt marad (2Tim 3:15-17).

4. Krisztus hatalma és az egyházi tisztség. Krisztus tekintélye egyháza és kijelölt szolgálói által jut megnyilvánulni, de hatalmát nem adja át. Senkinek sincs Krisztustól és Igéjétől független tekintélye.

A hetednapi adventista gyülekezetek választják tisztségviselőiket. E tisztségviselők az emberek képviselőiként dolgoznak, de tekintélyük Krisztustól származik. Megválasztásuk egyszerűen megerősíti Krisztustól kapott elhívásukat. A megválasztott tisztségviselők elsődleges kötelessége arról gondoskodni, hogy az istentiszteletré, tantételre, fegyelmre és az evangélium hirdetésére vonatkozó bibliai előírásokat betartsák. Mivel az egyház Krisztus teste, ezért az Ő tanácsát kell követni döntéseikhez és cselekedeteikhez.

Egyházi tisztségek az Ájszavetségekben. Az Ájszavetségek kő egyházi tisztséget említ, a végén és a diakónus fontosságát emeli ki az, hogy milyen magas erkölcsi és lelki követelményeket támasztanak e tisztek betöltőivel szemben. Az egyház elismerte a felszenteléssel, kárhoztatással tisztelettel vezetői elhívás szentségét (ApCsel 6:6; 1Tim 4:14; 5:22).

Á

1. Váconek

a) Mit jelent a vácon tiszte? A vácon (görögül preszbiterosz) vagy a pászposz (episzkoposz) tiszte volt a legfontosabb az egyházban. A vácon azt jelenti, hogy idősebb, és ez a szász mltásgot, tiszteletet sugall. Tiszte hasonlász volt a zsinagászga vezetőjének tisztségéhez. A pászposz jelentése "ézfelvigász". Pász felvitva használta ezeket a kifejezéseket, azonosnak tekintve a váconokat a vigászokkal, a presbiterekkel vagy a pászposzokkal (ApCsel 20:17, 28; Tit 1:5, 7).

E tisztek betöltői felügyeltek az újonnan alakult gyülekezetekre. A vácon a tisztség helyzetére vagy rangjára utalt, míg a pászposz a tisztség káptelességét vagy felelősségét jelölte - "ézfelvigász". [6] Az apostolok is nevezték magukat váconoknak (presbitereknek) (1Pt 5:1; 2Jn 1; 3Jn 1); nyilvánvalóan tehát, hogy voltak a helyi gyülekezetnek váconjai, valamint utazász váconok, akiket egyetemesen elfogadtak. A váconok mindkét csoportja a nyász pászposzot tevékenykedett.

b) A feltételek. A vácon tiszteket betöltéséhez szászkes, hogy "ézfeddhetetlen legyen, egy feleségű férfi, jó másrtákleles, illedelmes, vendégszerető, a tan-tásra alkalmas; nem borozász, nem verekedő, nem rút nyeresgre vá, hanem szel-d, versengéstől mentes, nem pásznsászvárgász; aki a maga házát jó igazgatja, gyermekeit engedelmségben tartja, minden tisztséggel (Mert ha valaki az ő tulajdon házát nem tudja igazgatni, mimádon visel gondot az Isten egyházára?). Ne legyen ú ember, nehogy felfuvalkodván, az úrdág kárhozatába essék. Szászkes pedig, hogy jó bizonyásiga is legyen a ká-vászlvászktász; hogy gyalázatba és az úrdág töribe ne essék" (1Tim 3:1-7; Tit 1:5-9).

A tisztségre való jelölés előtt a jelöltek az otthonban kell bizonytania vezetői kápeességeit. "Éz meg kell nézni a családját. Vajon engedelmesek-e? A férfi tisztséggel tudja-e vezetni Isten népét? Milyen a gyermekei jelleme? Apai nevelésének becsületére válnak-e a gyermekei? Ha otthon, a saját családjában irásznyász-tásában nem tesz bizonyásigot tapintatrász, bálcsestől és az istenfálem erejétől, nyugodtan kávetkeztethetünk arra, hogy ugyanazok a hiányosságok áttevődnek a gyülekezetre, és hasonlász megszenyett vezetés tapasztalhatász majd ott is." [7] Ha a jelölt házasság, először ott-hon kell a vezetői kápeességét bemutatnia, mielőtt megbász-znász a vezetési felelősségével házában" (1Tim 3:15).

A tiszt fontosságja miatt figyelmeztetett Pász: "Éz a kászrtásztevést el ne hirtelenkedd!" (1Tim 5:22)

c) A vácon felelőssége és tekintélye. A vácon elsősorban lelki vezető. "Éz Isten anyaszentegyházjának legeltetésére" (ApCsel 20:28) választják. Feladatához tartozik a gyengébb tagok erősítése (ApCsel 20:35), a tóvelygók intése (1Thessz 5:14), az, hogy figyelje, nehogy olyan tan-tások terjedjenek el, amelyek megoszlást okozhatnak (ApCsel 20:29-31). A váconoknak a keresztényi áletstást lust megtestes-teniász (Zsid 13:7; 1Pt 5:3), páldát adva a bőkezúségben (ApCsel 20:35).

d) A váconokkal szembeni magatartás. Az eredményes gyülekezeti vezetés nagy másrtákben a tagok húségön más arra biztatja a hász-vöket, hogy tiszteljék vezetőiket, és ézaz ő munkájukat viseltessetek irászntuk megkász-lászntetett szeretettel" (1Thessz 5:13). "Éz a jó forgolász dász presbiterek kettős tisztségre másltassanak, főképpen, akik a beszéd tan-tásiban fászradoznak." (1Tim 5:17)

A Szent-írásból világosan kitűnik, hogy tisztelni kell a gyülekezeti vezetőket. "Engedelmeskedjétek elöljáróitoknak, mert ők vigyáznak lelketekre, mint számhárom." (Zsid 13:17; v. 1Pt 5:5) Ha a tagok megnehezítik a vezetők számára Istentől kapott feladatuk végzését, mindannyian megszomorodnak, és szűkítködnék az Istentől járó örömmel hiányában.

A hűvöket arra bírta a Szent-írás, hogy figyeljék vezetőik krisztusi letételeit, "figyelmezzék az ő letételekre, mint a vesszők a pletykákra." (Zsid 13:7). "Ágyat se vessenek a pletykákra. Pál Ágy figyelmeztetett: "Presbiter ellen védat ne fogadj el, hanem csak kő vagy három tanú bizonyágyára" (1Tim 5:19).

Á

2. Diákánusok

A diákánus név a görög diakonosz szóból származik, jelentése "szolgáló", "segítő". Az őt alapították a tisztát, hogy az apostolok teljesen átadassák magukat a kényelmének és az igehirdetés szolgálatának (ApCsel 6:3). A diákánusok feladata volt, hogy intézzék az egyház napi ügyeit, de tevékenyen részt vettek az evangélizáció munkájában is (ApCsel 6:8; 8:5-13, 26-40).

A görögben e kifejezés nőnemű alakja Róm 16:1-ben fordul elő, [8] és Általában szolgálónak fordítják. "Arra utal és ebben a szövegben valószínűleg használata, hogy a diákánusnők tisztát abban az időben alapították az egyházban, amikor Pál a rómaiaknak szűlő levelet írt." [9]

A vőnekhez hasonlóan, a diákánusokat is az egyház választja erkölcsi és lelki tulajdonságai alapján (1Tim 3:8-13).

Egyházfegyelem. Krisztus tekintéssel ruházta fel egyházát, hogy fegyelmezze tagjait, és ennek végrehajtásához megadta a megfelelő elveket. Elvárja ezeknek az elveknek az alkalmazását, amikor szükség, hogy az egyház megmaradjon magasztos elhatározásban, és "szent papság", "szent nemzet" legyen (v. Mt 18: 15-18; 1Pt 2:5, 9). Egyháznak meg kell írtetnie a tővelgő tagokkal, javítsák meg tőjüket. Krisztus dicső szavakkal illette az efésusi gyülekezetet, mert nem szenvedhet "a gonoszokat" (Jel 2:2), a pergamuni és thiatirai gyülekezetet azonban megfedte, mert megtűrték a tővtanításokat és az erkölcsi elcsúszást (Jel 2:14-15, 20). Figyeljék meg a fegyelmező vonatkozó bibliai tanácsot!

1. Mit tegyünk az egyházi sőrők esetében? Ha egy tag vőt a májikk ellen (Mt 18:15-17), Krisztus azt tanácsolja a sőrőknek, keresse fel azt - a tővőtra tőrt bírányt -, aki bírította, és győzze meg, hogy vőltóztatnia kell magát. Ha nem jár eredmőnyel, próbálkozzon mágg egyszer, de májr egy vagy kőt pártatlan tanú kő-sőrőkben. Ha ez a kő-sőrők is sikertelen marad, az Ágyet az egősz gyülekezet elő kell vinni.

Ha a vőtkező tag visszautasítja Krisztus egyházának bírcsességét és tekintélyt, akkor elszakítja magát a kőzástól. A vőtkező szemőly kizírásakor az egyház egyszerűen azt erősíti meg, milyen Állapotban van az őri ember. Ha az egyház a Szent-írás vezetésével pontosan betartotta a bibliai tanácsot, dőntéső elfogadja a Menny. megkőttő a Főldő, a Mennyben is kőve lősen; és amit megoldotok a Főldő, a Mennyben is oldva lősen." (Mt 18:18)

2. A nyilvános vétésgek kezelése. Noha éz mindnyájan vétkeztek, és szűkílnék az Isten dicsősége néki (3:23), az egyházra szögyent hozá, kirá-vá és Iázadásbá fakadá bűntettekkel szemben azonnal fel kell lépni a vétés kizárásával.

A kizárás egyrészt eltávolítja a rosszat - ami máskülben kovázként hatna -, ezzel visszaállítja a gyülekezet tisztaságát, másrészt megmentő gyágyádként szolgál a vétkezö számára. Pál azonnali intézkedést sürget amikor paráznaágrá hallott a korinthusi gyülekezetben. ézti és az én lelkem a mi Urunk, Jézus Krisztusnak néki egybegyűlvén, a mi Urunk, Jézus Krisztus hatalmával, ájtadjuk az ilyent a Sítánnak a testnek veszedelmére, hogy a lélek megtartásá az Ásr Jézusnak ama napján... Tisztátsájtok el azárt a régi kovást, hogy legyetek Áj tásztá 5:4-5, 7) Ne keressétek annak tásrását, aki há-vönek nevezi magát - mondta Pál -, de ézparázna, vagy csalá, vagy bálványimádá, vagy szidalmazá, vagy rászeseges, vagy ragadozá. Az ilyennel mág egytt se egyetek... Vessétek ki azárt a gonoszt magatok kázzá! (1Kor 5:11, 13).

3. A megosztást munkáilá személyek kezelése. éz a szakadást és botránykozást okozá tagokat (Róm 16:17), akik ézrendetlenül élnék, nem hajlandák engedni a Biblia tanácsának, el kell kerélni, ézhogy megszágyenájjenek" magatartásuk miatt. ézDe ne tartsájtok ellenségnék, hanem intsájtok, mint atyafit." (2Thessz 3:6, 14-15) Ha a megosztást munkáilá tag nem hajlandá a gyülekezet májsodik intéssére sem hallgatni, ki kell zární, éztudván, hogy az ilyen romló és vétkezik, Ánnmaga is kárhoztatván magát" (Tit 3:10-11).

4. A vétkezök visszafogadása. A gyülekezeti tagoknak nem szabad megvetniük, lenézniük vagy elhanyagolniuk a kizártakat, hanem igyekezniük kell, hogy a bűnbánat és Ájsszáletés Ájltal helyreálljon a kapcsolatuk Krisztussal. A kizártakat akkor lehet visszafogadni a gyülekezet kázzásságábe, ha az őszinte bűnbánat bizonyá-táktájt adják (2Kor 2:6-10).

Isten hatalma, dicsősége és kegyelme kázzánnásen akkor mutatkozik meg, amikor a gyülekezetbe visszatérnek azok, akik korábban bűnsákká lettek. Isten vágya, hogy szabadon engedje a bűn foglyait, a sítátság birodalmába a világgosság birodalmába vezetve őket. Isten egyháza a világegyetem szánpada, ahol az emberek életében mutatkozik meg Krisztus engesztelőldozatának ereje.

Egyháza Ájltal Krisztus ma mindenkit há-v, hogy legyen családjá tagja. ézÁmá, az ájtá előtt Ájllök, és zárgetek; ha va meghallja az én számat, és megnyitja az ájtá, bemegyek ahhoz, és vele vacsorájlok, és ő énelem." (Jel 3:20)

Á

Lábjegyzet

Á

1.

Â

â€žChurch, Nature of ", SDA Encyclopedia, jav. kiad., 302. oldal; â€žChurch", SDA Bible Dictionary; jav. kiad., 224. oldal

2.

Â

A modern fordítások szerint, amelyek Tischendorf olvasatát fogadják el, az egyes szövegben a Codex Sinaiticus, Alexandrinus, Vaticanus és Ephraemi Rescriptus alapján.

3.

Â

Az őskeresztény egyház hite - a Jézus tanítását kivéve - nagyon hasonlított a judaizmusra. Szombatok zsidók és pogányokból lett keresztények is a zsinagógákba gyűltek istentiszteletre, hogy meghallgassák az "szöveg" magyarizációját (ApCsel 13:42-44; 15:13-14, 21). A templom kárpitjának kettőhasadása azt jelentette.

szertartásról beszél, az előző beteljesedett. A Zsidókhoz írt levélben írja, hogy a keresztyének figyelmét a kőpírt alapjául szolgáló valóságokra - Jézus engesztelő halálára, mennyei papságára és a népeket kegyelmére fordító szertartások kora az átmenet időszaka volt, és még ha az apostolok néha részt is vettek az ártásokban, az első jeruzsálemi zsinat döntése mutatja, hogy nem tulajdonítottak népeket kegyelmére fordító erőt azoknak.

4.

Â

Charles E. Bradford, "What the Church Means to Me", Adventist Review, 1986. november 20., 15. oldal

5.

Â

Lásd SDA Bible Commentary, jav. kiad., 5. kötet, 432. oldal

6.

Â

Lásd SDA Bible Commentary, jav. kiad., 6. kötet, 26., 38. oldal

7.

Â

White: Testimonies, 5. kötet, 618. oldal

8.

Â

A diakonosz lehet h-m- és nőnemű egyaránt, ezért ebben az esetben a nem a szövegösszefüggésből derül ki. Főb, a "mi nőnk" szintén diakonosz, a szónak nőneműnek kell lennie, még ha h-mnemű fővként is Á-

9.

Â

â€žDeaconess", SDA Bible Dictionary, jav. kiad., 277. oldal. Az Â°jszÂ¶vetsÂ©gi idÅ©kben a diakonosz szÂ³nak szÂ©les kÂ¶rÅ© jelentÂ©se volt. â€žMindazokra alkalmaztÂ¶k, akik bÂ¶rmilyen minÅ©sÂ©gben szolgÂ¶ltÂ¶k az egyhÂ¶zat. PÂ¶l, aki apostol volt, gyakran nevezte Â¶nmagÂ¶t (IÂ¶sd 1Kor 3:5; 2Kor 3:6; 6:4; 11:23; Ef 3:7; Kol 1:23) Â©s TimÂ³theust... (IÂ¶sd 1Tim 4:6) diakonoi-nak (a diakonosz tÂ¶bbes szÂ¶ma)". (SDA Bible Commentary, jav. kiad., 7. kÂ¶tet, 300. oldal) Az idÂ©zett helyeken a diakonosz-t mindig szolgÂ¶inak fordÂ¶tjÂ¶k.